

помощъ отъ него. Смѣшно е това положение! Ами ти защо не си го обуешъ самъ? — Не мога. Че и азъ не мога. Тѣй се разговарятъ и двамата, но това е игра на думи. Боленъ на боленъ не може да помогне. Може да се разіоварятъ, може да се утѣшаватъ, но физически не могатъ да си помогнатъ. Следователно, събератъ ли се двама души болни тѣ не могатъ да си помогнатъ. Нашитѣ възгледи за живота, и въ ума, и въ сърцето ни трѣбва да бждатъ еднакви. За сега, ние не страдаме отъ умствени изопачавания. Умътъ не е виновентъ за нашитѣ погрѣшки, сърцето е виновно. Сърцето го наричатъ мекия принципъ. Ако питате съврѣменнитѣ хора, всѣки иска да живѣе охолно, всѣки иска да живѣе безъ трудъ, всѣки иска баща му да му остави наслѣдство отъ 5 — 10 милиона лева, да има слуги, автомобили на разположение, всѣки иска да има на готово ядене, пиене, а той да ходи като царски синъ. Всички желаятъ това, но възможно ли е? Не е възможно. Всички искатъ да бждатъ милионери. Възможно ли е? Не е възможно. При условията, въ които живѣемъ на земята, нѣма толкова злато, а при това, ако всички станемъ толкова богати, кой ще ни слугува? И, ако се намѣрите въ положението на богатитѣ, на силнитѣ хора въ свѣта, знаете ли какво ще бжде? Вие още не сте опитали положителната страна на богатството, на властѣта. Знаете ли, че властѣта е хиляди пжти по-опасна, отколкото сегашното положение, въ което се намирате? Ако човѣкъ има властъ да направи това, което иска, знаете ли какво може да причини и на себе си, и на другитѣ?